

Familien Seleskis Historie

Fortalt af Ruth Juul

Horder af polske arbejdere forlod hjemlandet for at være sæsonarbejdere. Det var sukkerroevælden på Lolland, der tiltrak fremmed arbejdskraft, mest kvinder. Det er især dem, man tænker på, når talen er om "roepolakker". Men også mænd søgte udenlands. Det havde mere karakter af udvandring. Dels fik de arbejde på adskillige af de store godser, og dels kunne de, alt efter hvor de havde været bosiddende, unddrage sig russisk militærtjeneste. Det var tilfældet med Valdemar Seleski, der kom fra den russisk besatte del af Polen.

Landet var delt mellem tilgrænsende stormagter. Mod vest det tysktalende, romersk-katolske Østrig, mod nord, det ligeledes tysktalende, men protestantiske Prøjsen, og endelig, det russisk talende og russisk ortodokse område mod øst. Fremmed styre, mangel på jord; sult og intet arbejde var kraftigt virkende årsager til, at folk søgte andetsteds hen.

Anna Zmuda og Valdemar Seleski kom til Danmark med det, de kunne bære. De traf hinanden på Lolland og blev senere gift. Begge var født i 1888 i det af fjendtlige stater besatte Polen. Om Anna ved man, at hun gik hjemmefra, gik, i bogstavelig forstand, da hun var ung teenager. De første to døgn sammen med sin søster, men denne vendte om, og Anna var tilbage. Hun gennemførte turen trods sult og modgang under vejs.

Familien Seleski var romersk katolsk; mange, bl.a. Anna og Valdemar, havde ikke gået i skole, så de kom hertil som analfabeter. Den hjælp, der var brug for, blev i vid udstrækning ydet af den katolske kirke, fx Sankt Josefs kirke i Horsens. Et eksempel kunne være ansøgning om statsborgerskab.

Familien havde arbejde forskellige steder i Bjerre Herred, bl.a. i Oens. Familiens fire børn var født og godt i vej, da familien boede i Ølsted. Kun et barn voksede op her: en datter af en af Seleski-døtrene.

Ikke alle børnene holdt fast ved den katolske tro. Det ser ud til, at de fulgte den, de valgte at gifte sig med, og det var ofte en protestant, altså en dansker.

Men her er huset, som det så ud, da familien ejede stedet. Vandtruget og pumpen var gårdens, ejendommens standardudstyr. Træpumpen kan meget vel være ny, for i sognet boede en "pumpemand", som endnu mestrede håndværket, at fremstille pumper af træ.

Køerne har været fru Seleskis arbejdsområde. Her kommer hun trækkende med dem ad Hovedvej 10.

1951

Endnu i begyndelsen af 50'erne var biltrafikken sparsom og hestekøretøjer almindelige på alle veje. Køernes pasning, herunder malkning, sorterede under konen her i huset. Et øjenvidne, barnebarn, fortæller om den store omhu, der blev lagt for dagen. Et fint produkt var lig med en god pris, og økonomien blev stramt styret.

Der arbejdes her ved vandposten, som ser ret ny og velbevaret ud, med rengøring af transportspande til mejeriet. Mælkekusken kom tidligt, for han skulle have mælk vejet ind på mejeriet endnu i den tidlige morgen.

Alt, hvad der er tilbage af Seleskis ejendom, er en strimmel jord med et træ, der markerer, at her var en have. Desuden en lillebitte trekant meget fugtig eng, hvor der vokser kæruld. (Det er familie billeder, der er sat ind her.) På billedet herunder af Ølsted Mølle fra 1947 kan man se Seleskis ejendom på modsatte side af hovedvejen. Læg også mærke til vejtræerne langs hovedvejen.

